Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 2–3 LUTY-MARZEC 1937 Rok III

Cena 80 gr.

WIADOMOŚCI SZACHOWE

PRENUMERATA:
Kwartalnie . . . 1 zł.
Rocznie . . . . 4 zł.
Za granicą rocznie. 6 zł.

WARSZAWSKIEGO OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO

ADRES DLA KORESPONDENCJI: Warszawa 1, Wspólna 58 m. 1, KONTO P. K. O. 26320.

Redaktor odp.: Stanisław Łękawski, Warszawa 1, Wspólna 58 m. 1

Z okazji Świąt Redakcja składa P. T. Prenumeratorom i Czytelnikom życzenia „WESOŁEGO ALLELUJA"

Regina Gerlecka

Do szachisty o szachach

Powiedz, — skąd masz ten dziwny dar,
czy tajemnicę osobistą,
że umiesz wcielić własne myśli
w kształt, co się duszy twojej wyśnił
i — dać nam inną rzeczywistość...

O jakiejś porze
nad szachownicą chylisz głowę
i tworzysz
balladę gry szachowej...

Jak w bajce — małym figurom
na sześćdziesięciu czterech polach
dana jest oto czynna rola
swoisty cel i sens i urok —
jakby rycerski hufiec ożył,
który po sławę szedł już nieraz
i umie walczyć, chcieć i dążyć,
lub pożytecznie też umierać...

Ty taki w życiu zwykły człowiek —
skąd masz tę dziwną tajemnicę,
dziedzinę swoją — osobistą,
chwilami nową rzeczywistość,
gdzie — trudno przecież jest nie wierzyć —
tak umiesz walczyć i — zwyciężyć...

O Polskie Wydawnictwa Szachowe

Pragnąc wypełnić lukę w piśmiennictwie szachowym podjęliśmy inicjatywę stworzenia **„Funduszu Wydawniczego"**.

Zwracamy się do wszystkich miłośników gry szachowej z gorącym apelem, aby zechcieli składać na cel powyższy dobrowolne ofiary; np.: z okazji urządzania imprez, pobierania kar klubowych i t. p.

Fundusze uzyskane tą drogą pozwolą nam na druk wydawnictw bądź oryginalnych, bądź tłumaczeń prac wybitnych autorów zagranicznych.

Opiekę nad „Funduszem Wydawniczym" roztacza Warszawski Okręgowy Związek Szachowy, który podziękowania za otrzymane kwoty będzie umieszczać w czasopiśmie „Wiadomości Szachowe".

Wpłaty prosimy dokonywać na konto P. K. O. Nr. 26.320 — „Wiadomości Szachowe" z adnotacją na **„FUNDUSZ WYDAWNICZY"**.

Ze względu na wagę podjętej akcji, zwracamy się z prośbą o współpracę w tej sprawie do prasy — w pierwszym rzędzie prowadzącej działy szachowe — aby zechciała apelem naszym zainteresować swoich Czytelników, za co z góry dziękujemy. *Redakcja.*

Gra korespondencyjna

W Polsce rozgrywki korespondencyjne według oceny niektórych znawców tej dziedziny szachów „nie przyjęły się", gdyż ten sposób gry rzekomo nie ma u nas zwolenników.

Naszym zdaniem jest to zbyt powierzchowna ocena zjawiska. Gra korespondencyjna wymaga szczególnie trwałej troskliwości o należyty przebieg turniejów korespondencyjnych. Do spełniania tego zadania powołane są w pierwszym rzędzie i jedynie czasopisma, gdyż nieodzownym warunkiem sprawnego funkcjonowania imprezy jest stały kontakt między uczestnikami, a kierownictwem, co najłatwiej zapewnić może pismo.

Niestety, dotychczasowe wydawnictwa szachowe nie zapewniały trwałej opieki turniejom korespondencyjnym, wskutek niedoceniania doniosłości gry korespondencyjnej dla popularyzacji i rozwoju gry szachowej, lub swego zbyt krótkiego istnienia. Ponadto należy podkreślić, że wręcz hamująco na rozwój gry korespondencyjnej wpływał brak w Polsce odpowiednich przepisów pocztowych pozwalających na korzystanie ze specjalnej taryfy ulgowej przy przesyłaniu kart z posunięciami, nawet jako druki. Stan ten trwa nadal i wstrzymuje „Wiadomości Szachowe" od ogłoszenia turnieju korespondencyjnego.

Turnieje korespondencyjne umożliwiają szachistom zmierzenie swych sił na odległość. Z tego względu mają one duże znaczenie nietylko dla szachistów amatorów mieszkających w zapadłych zakątkach prowincjonalnych i odczuwających brak godnych przeciwników, ale i dla szachistów o średniej sile gry, którzy nie mogąc zająć czołowego miejsca w swoim środowisku i przez to zakwalifikować się do rozgrywek międzyklubowych, międzymiastowych i t. d., skazani są na grę w zamkniętym kole przeciwników. Niejednokrotnie zdarza się, że gracz zdobędzie nawet wszystkie kwalifikacje, ale warunki pracy nie pozwalają mu na wyjazd ze swego miejsca zamieszkania, bowiem spotkanie w turnieju wymaga kilku dni czasu.

Jeszcze silniej wywody nasze uwypukliłyby się, gdyby zagadnienie rozpatrywać w skali spotkań międzynarodowych.

Grą korespondencyjną względnie łatwo można pokonać wspomniane trudności.

Technika gry jest bardzo prosta. Do gry korespondencyjnej używane są specjalne karty-druki najrozmaitszych systemów. Grający białymi rozpoczyna partię przez wysyłkę karty, na której zaznaczone jest posunięcie np.: e2—e4; notuje w specjalnym zeszycie wysłane posunięcie, datę wysyłki karty i czeka na odpowiedź. Przeciwnik po otrzymaniu karty notuje w zeszycie datę przybycia karty i posunięcie na niej odnotowane. Po czym najpóźniej w czasie przewidzianym przez regulamin — podany uprzednio przez kierownictwo turnieju — wysyła swoją odpowiedź na nowej karcie, na której oprócz swego posunięcia notuje ostatnie posunięcie przeciwnika np.: 1) e2—e4, 1) e7—e5. Powtarzanie ostatniego posunięcia przeciwnika ma na celu uchronienie się od ewentualnych pomyłek, które powodują zbędną korespondencję i opóźnienie rozgrywki.

Karty korespondencyjne z przebiegu partii przechowuje się do zakończenia turnieju, aby mogły być przedstawione w razie kwestji spornych kierownictwu turnieju.

Jeśli przyjmiemy, że opłata poctzowa od karty wynosić będzie 5 groszy, to koszty rozegrania jednej partii wyniosą około trzech złotych (przy około 45 posunięciach). Turniej trwa około 10 miesięcy, jeśli przyjąć rozgrywki w grupach po 6 zawodników.

Oczywiście kierownictwo turnieju ogłasza przed rozpoczęciem imprezy regulamin, wysokość wpisowego, adresy zawodników i t. p.

Partie korespondencyjne zwykle są poprawne, gdyż grający ma możność dokładnej analizy wytworzonych sytuacyj.

PARTIE

Z TURNIEJU DRUŻ. WOZSZ. 1936/37.

Partia Nr. 165 — Sycylijska

Najdorf — S. Tytor

W. T. Z. G. Sz. — Rembertów.

1) e2—e4, c7—c5; 2) Sg1—f3, Sb8—c6; 3) d2—d4, c5:d4; 4) Sf3:d4, Sg8—f6; 5) Sb1—c3, d7—d6; 6) Gc1—g5.

Według ogólnego zapatrywania jest to najlepsze posunięcie w tej odmianie Sycylijskiej partii. Grozi ono przez natychmiastowe Gg5:f6! zdwojeniem pionów czarnych. Dlatego koniecznie należy odpowiedzieć e7—e6 po czym czarne mają wiele trudności wobec słabości piona d6. Muszę tu jednak zwrócić uwagę że można uchronić się od tego w następujący sposób: 2) ... d7—d6; 3) d2—d4, c5:d4; 4) S:d4, Sg8—f6; 5) Sb1—c3, g7—g6; i teraz Goniec na g5 nie odniosłoby swego skutku wobec Gf8—g7. Jak widzimy z porównania tej pozycji z pozycją w tekście został wyprowadzony Goniec zamiast Skoczka.

6) ... e7—e6; 7) Hd1—d2, a7—a6;

Najlepszym prowadzeniem gry w tym miejscu było 7) ... Gf8—e7; 8) Sd4:c6, b7:c6; 9) 0—0—0, 0—0; 10) Gg5:f6, G:f6; 11) H:d6, Ha5!; z atakiem za oddanego piona.

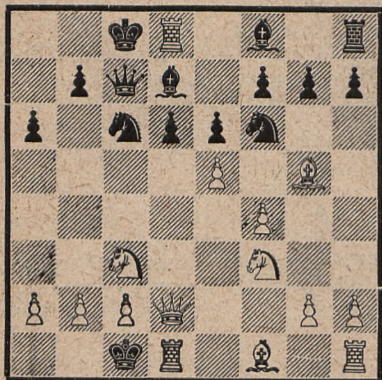
Czarne nie grały jednak w ten sposób wobec wykazania przez Alechina w partii z P. Frydmanem (patrz „Wadomości Szachowe" str. 110 par-

tia 106 r. 1936), słabości tego wariantu. Przez a7—a6 czarne mają na celu długą roszadę.

8) 0—0—0, Hd8—c7; 9) f2—f4, Gc8—d7; 10) Sd4—f3, 0—0—0; 11) e4—e5?

Patrz diagram.

Kombinacja ta prowadzi do straty piona nie dając należytego ekwiwalentu.

11) ... d6:e5; 12) f4:e5, Sc6:e5; 13) Gg5—f4, Sf6—g4!

Po 13) ... S:f3; 14) G:c7, S:d2; 15) G:d8, S:f1; 16) G:f6, g:f6; 17) Wh:f1, f6—f5 czarne uzyskałyby za jakość piona i parę Gońców. Trudno jednak przewidzieć jaki byłby efekt.

14) Sf3—g5 Gd7—e8;

Po 14) ... G—c6; 15) H:d8+, H:d8; 16) W:d8+, K:d8; 17) h3 i t. d.;

15) Hd2:d8+, Hc7:d8; 16) Wd1:d8+, Kc8:d8; 17) h2—h3, Se5—g6; 18) Gf4—g3, Sg4—e3; 19) Gf1—d3,

Wobec materialnej przewagi czarnych białe dążą do ostrej gry oddając drugiego piona.

19) ... Gf8—e7; 20) Sg5—e4, Ge8—c6; 21) Se4—d6, Ge7:d6; 22) Gg3:d6, Kd8—d7; 23) Gd6—h2, Se3:g2; 24) Gd3—e4, Gc6:e4; 25) Sc3:e4, e6—e5; 26) Wh1—d1+, Kd7—e7; 27) Gh2—g1, Wh8—c8; 28) Se4—d6, Wc8—c7; 29) b2—b4, Sg6—f4; 30) Gg1—c5, Ke7—e6; 31) Sd6—e8, Wc7—c8; 32) Wd1—d6+, Ke6—f5; 33) Se8:g7+, Kf5—e4; 34) Wd6—f6, a6—a5; 35) Sg7—f5, Wc8—c6; 36) Wf6:c6, b7:c6; 37) b4:a5??.

Należało zagrać 37) Sd6+, Kd5; 38) S:f7, a5:b4; 39) G:b4, S:h3; i czarne mają piona więcej w nieskomplikowanej pozycji.

37) ... Ke4:f5; 38) a5—a6, Sf4—d5; Białe poddały się.

(Uwagi S. Tytora).

Partia Nr. 166 **Hiszpańska**
inż. Tomaszewicz **Kazanecki**
W. T. Z. G. Sz. *„Jedność"*

1) e2—e4, e7—e5; 2) Sg1—f3, Sb8—c6; 3) Gf1—b5, a7—a6; 4) Gb5—a4,

W razie G:c6, d7:c6; 5) S:e5, Hd4! i t. d.

4) .... Sg8—f6; 5) 0—0, b7—b5;

Na 5) ... S:e4; 6) d2—d4, b7—b5; 7) Gb3, d5; 8) d:e, Ge6; 9) c3, Gc5; 10) Sb—d2, 0—0; 11) Gc2 z równą grą.

6) Ga4—b3, Gf8—c5; 7) c2—c3, d7—d6; 8) d2—d4, e5:d4; 9) c3:d4, Gc5—b6; 10) a2—a4!, b5—b4; 11) Hd1—d3, Sc6—a5; 12) Gb3—c2, 0—0; 13) Gd1—g5, g7—g6,

Konieczne z powodu groźby e4—e5;

14) Sb1—d2, Wf8—e8; 15) Hd3—e3, Kg8—g7; 16) e4—e5,

Ładna ale niezupełnie poprawna kombinacja.

16) ... d6:e5; 17) Sd2—e4, e5:d4; 18) He3—d2, We8—e6; 19) Wf1—e1, d4—d3; 20) Se4:f6.

Po G:d3 mogłoby nastąpić Sf6:e4.

20) ... We6:f6; 21) Gc2:d3, Sa5—b3; 22) Gg5—h6†, Kg7—g8; 23) Hd2—g5, Wf6—d6?

Jedynym posunięciem było Gc8—e6, po czym niewiadomo, w jaki sposób białe wygrałyby; coprawda czarne znajdowały się w niedoczasie, a pozycja jest dość skomplikowana.

24) Hg5—e5†, f7—f6; 25) Gd3—c4†, Gc8—e6; 26) Gc4:e6†, Wd6:e6; 27) He5:e6†, Kg8—h8; 28) Sf3—g5,

Hf7 wygrywało odrazu.

28) ... Gb6:f2†; 29) Kg1—h1, Sb3—c5; 30) He6—f7, czarne poddały się.

Partia Nr. 167 **Skandynawska**
inż. Bosak **Temerson**
Pruszków *Tramwaje*

1) e2—e4, d7—d5; 2) e4:d5, Sg8—f6; 3) Sb1—c3, Sf6:d5; 4) Sg1—f3, Gc8—g4; 5) d2—d3.

Aktywniejsze jest d2—d4.

5) .... e7—e6; 6) Gf1—e2, Sb8—d7; 7) 0—0, Gf8—e7; 8) Sc3:d5, e6:d5; 9) c2—c3, 0—0; 10) d3—d4, Ge7—d6; 11) Hd1—c2, c7—c6??

Błąd powodujący stratę piona.

12) Sf3—g5!

Białe natychmiast wykorzystują słabe posunięcie czarnych; teraz grozi mat na h7, oraz strata gońca g4.

12) .... Sd7—f6; 13) Ge2:g4, h7—h6; 14) Gg4—e2,

Jeszcze silniejsze było Sg5:f7.

14) .... h6:g5; 15) Gc1:g5, Hd8—d7; 16) Gg5:f6, g7:f6; 17) f2—f4, Kg8—g7; 18) Wf1—f3, f6—f5; 19) Ge2—d3, Kg7—f6; 20) Hc2—f2, Wf8—h8; 21) Wa1—e1, Wa8—g8; 22) We1—e5!,

Białe ofiarowują jakość, w celu rozstrzygnięcia partii atakiem:

22) .... Gd6:e5; 23) f4:e5, Kf6—e7; 24) Gd3:f5, Hd7—e8; 25) Gf5—h3, Wg8—g7; 26) Wf3—e3,

Z groźbą Hf2—f6† i Hd6†

26) ... Wg7—g6; 27) Gh3—f5, Wg6—h6; 28) h2—h3, He8—f8; 29) Hf2—f4, Hf8—d8; 30) We3—g3, Wh6—h4; 31) Hf4—g5, Ke7—e8; 32) Hg5—g7,

grozi e5—e6 i po f7—e6, Gg6†

32) .... Hd8—e7; 33) Wg3—e3, He7—f8; 34) Hg7—g3, Hf8—g8; 35) Gf5—g4

Białe osiągnęły cel. Groźba pchnięcia piona e6 jest nie do odparcia. Wobec tego decydują się czarne na oddanie jakości.

35) .... Wh4:g4; 36) Hg3:g4, Hg8:g4; 37) h3:g4, Ke8—e7; 38) We3—h3, Wh8—g8; 39) Wh3—h4, Ke7—e6; 40) Kg1—f2, c6—c5; 41) Wh4—h6, Ke6—e7; 42) Wh6—d6, c5:d4; 43) c3:d4, Wg8—c8; 44) Wd6:d5, Wc8—c2; 45) Kf2—f3, Wc2:b2; 46) Wd5—a5, a7—a6; 47) d4—d5, f7—f6; 48) d5—d6†, Ke7—e6; 49) e5:f6,

Czarne poddały się, następuje bowiem:

Wa5—f5 i f6—f7; jeśli zaś w 49) ... Ke6:f6, to 50) Wa5—d5.

(Uwagi S. Tytora).

Partia Nr. 168 **System Colle**
J. Danneman **Masłowski**
W. T. Z. G. Sz. *Mon. Tytoniowy*

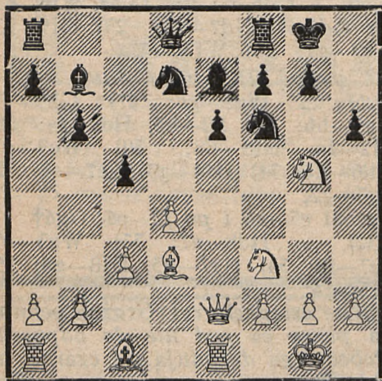
1) d2—d4, d7—d5; 2) Sg1—f3, e7—e6; 3) e2—e3, Sg8—f6; 4) Gf1—d3.

Na pozór b. spokojny sposób rozwinięcia partii, mieści w sobie jednak wiele niebezpieczeństw dla graczy nieobznajmionych z teorią.

4) .... c7—c6 ?

Już teraz czarne popełniają błąd: posunięcie w tekście jest ważną stratą tempa; należało grać 4) .... Sb—d7; z następnym c7—c5 i w razie d:c5 odbić Skoczkiem, atakując Gońca na d3 i ważne pole e4.

5) Sb1—d2, Gf8—e7; 6) 0—0, Sb8—d7; 7) Wf1—e1, 0—0; 8) c2—c3, c6—c5; 9) e3—e4, d5:e4; 10) Sd2:e4, b7—b6.

po 12.... h6.

Na 10) ... S:e4; białe grają 11) G:e4, Sf6; 12) Gc2 z lepszą partią.

11) Hd1—e2, Gc8—b7; 12) Se4—g5.

Obecnie czarne znajdują się na podminowanej pozycji i muszą grać b. ostrożnie.

12) .... h7—h6?

Po tym posunięciu czarne tracą dwa piony. Ciekawe są w tej pozycji warianty: I. 12) .... Wf—e8; 13) S:f7, K:f7; 14) Sg5†!, (na 14) H:e6†? następuje Kf8 i na 15) Sg5, Gd5); 14) ... Kg8; 15) H:e6† i wygrywa. II. 12) ... We8; 13) S:f7, G:f3; 14) H:e6, Hc7; 15) Sh6†, Kh8; 16) Hg8†, S:g8; 17) Sf7 mat. III. 12) ... Gd5; 13) Se5! (jeżeli odrazu 13) c4 to G:f3; 14) S:f3, c:d4; 15) S:d4, Sc5 i czarne wyrównywują partię); 13) ... h6; 14) Sg:f7, W:f7; 15) c4, Ga6; 16) S:f7, K:f7; 17) H:e6†, Kf8; 18) Gg6 i wygrywa, IV. 12) ... Gd5; 13) Se4, Kh8; 14) S:f7†, W:f7; 15) Sg5, Wf8; 16) H:e6, Sd5; 17) S:h7!, We8; 18) Hh3, Kg8; 19) Sg5!, G:g5; 20) Hh7†, Kf8; 21) Hh8†, Kf7; 22) Hh5†, Kf8; 23) G:g5, i białe powinny wygrać.

Jedyną obroną czarnych było 12) ... G:f3, po czym białe muszą odbić Skoczkiem (na 13) g:f, Kh8; 13) .... We8 jest niedobre z powodu 14) S:f7!, K:f7; 15) He6†, Kf8; 16) Gc4 z nieuchronnym matem).

13) Sg5:e6!, f7:e6; 14) He2:e6†, Wf8—f7; 15) Gd3—c4!

Lepsze niż 15) Gg6, na co mogło nastąpić 15) ... Gd5; 16) G:f7†, Kf8; 17) H:e7†, H:e7; 18) W:e7, K:e7; i po tej likwidacji chociaż białe mają przewagę dwóch pionów, czarne mogą się jeszcze długo bronić.

15) ... Sf6—d5; 16) Gc4:d5, Gb7:d5; 17) He6:d5, Ge7—f6; 18) Gc1—f4, Sd7—f8; 19) Hd5—b3, Wa8—c8; 20) d4:c5, Wc8:c5; 21) Wa1—d1, Hd8—c8; 22) We1—e4, Hc8—b7.

Lepsze było Hc6.

23) We4—e8, Hb7—c6; 24) We8—b8, Wc5—c4; 25) Gf4—d6, g7—g5; 26) Gd6—e5. Kg8—g7; 27) Sf3—d4!, Wc4:d4;

Oddanie jakości było konieczne. Na Ha4 nastąpiłoby 28) Sf5†, Sd6.

28) Ge5:d4, Hc6—e4; 29) Gd4:f6†, Wf7:f6; 30) Hb3—d5, He4—f4; 31) Wb8—b7†, Kg7—g6; 32) Hd5—d3†, Kg6—h5; 33) f2—f3, g5—g4; 34) Hd3—b5†, Wf6—f5; 35) Hb5—e8†, Sf8—g6; 36) Wb7—g7, Hf4—g5; 37) Wg7:g6. Czarne poddały się.

Na 37... H:g6; nastąpi 38) f:g4†, Kg5; 39) h2—h4†.

(Uwagi J. Dannemana).

Z TURNIEJU W ŁODZI 1936

Partia Nr. 169 Obrona słowiańska

P. Frydman Kolski

1) d2—d4, d7—d5; 2) c2—c4, c7—c6; 3) Sg1—f3, Sg8—f6; 4) Sb1—c3, g7—g6; 5) c4:d5, Sf6:d5.

Podobnie jak i w znanej Czytelnikom „Wiadomości Szachowych" partii P. Frydman—Romi (zeszyt 11/36 str. 148) po odbiciu Skoczkiem wytwarza się wariant Grünfelda z zyskiem tempa dla białych. Czarne zmuszone są do obrony.

6) e2—e4, Sd5:c3; 7) b2:c3, Gf8—g7; 8) Gf1—c4, 0—0; 9) 0:0, c6—c5; 10) h2—h3, c5:d4.

Moim zdaniem, błąd pozycyjny, który uwalnia białe od słabości c3 i pozwala im na wyzyskanie linii c, a co ważniejsze przekątnej a1—h8.

11) c3:d4, Sb8—c6; 12) Gc1—b2, Sc6—a5; 13) Gc4—d3, Gc8—d7; 14) Hd1—d2, Wa8—c8; 15) Wf1—c1.

Lepszem, zapewne było odrazu d4—d5.

15) ... e7—e6; 16) d4—d5.

Białe opierają swój plan ataku na wolnym pionie środkowym i osłabieniu pozycji czarnego Króla. Inna wiele obiecująca gra polegała na 16) Wc8, Gc8; 17) Ga3, We8; 18) Gb5, Se6; 19) Gc6 i nast. e5.

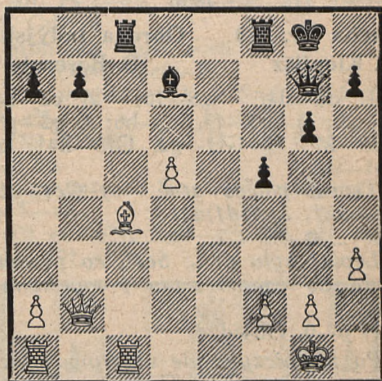
16) ... Gg7:b2; 17) Hd2:b2, e6:d5; 18) e4:d5, Hd8—e7; 19) Sf3—d2.

Wymusza (groźbą Se4) dalsze osłabienie pozycji czarnego Króla.

19) ... f7—f5; 20) Sd2—c4.

Chociaż uproszczenie to uwalnia czarne od kłopotu ze Skoczkiem a5, to jednak przez odciągnięcie cz. Hetmana od blokady wolnego piona daje białym nowe korzyści pozycyjne.

20) ... Sa5:c4; 21) Gd3:c4, He7—g7.

Konieczne — bo inaczej pion b7 stracony.

22) Hb2—b3.

Lepiej było zagrać uprzednio d5—d6, odbierając w ten sposób czarnym szanse, o których mowa w następnej uwadze.

22) ... Wf8—e8.

Należało grać 22) ... b5! uniemożliwiając wymarsz Gońca.

23) Gc4—b5!

Po wymianie Gońców czarnym, których Król ze wszystkich stron zagrożony, niepodobna stawiać oporu wolnemu pionowi.

23) ... Gd7:b5; 24) d5—d6!†, Gb5—c4; 25) Wc1:c4, Kg8—f8; 26) Wa1—d1, Hg7—d7; 27) Hb3—c3, Wc8:c4; 28) Hc3:c4, b7—b6; 29) Hc4—d4, Kf8—g8; 30) Wd1—c1, We8—e4; 31) Hd4—d5†, We4—e6; 32) Wc1—c6, Kg8—f8; 33) g2—g3, We6—e1†; 34) Kg1—h2, We1—e6; 35) Hd5—c4, Hd7—f7; 36) Wc6—c8†. Czarne poddały się.

Niedoczas. 32) Wc7, Hd6; 33) Ha8, Hf8; 34) Wc8 odrazu kończyło partię. Ale wynik jest już przesądzony.

(Uwagi P. Frydmana dla „Wiadomości Szachowych").

Z TURNIEJU I i II KAT. W. K. SZ. 1936

Partia Nr. 170 Obrona Indyjska

M. Klepfisz B. Borenstein

1) d2—d4, Sg8—f6; 2) c2—c4, e7—e6; 3) Sg1—f3, b7—b6; 4) g2—g3, Gc8—b7; 5) Gf1—g2, Gf8—b4†; 6) Sb1—d2.

Teoria poleca grać 6) Gc1—d2, Gb4:d2†; 7) Hd1:d2!

6) ... 0—0.

Lepiej było 6) ... Se4!, co prowadziło do uproszczenia i wyrównania.

7) 0—0, Gb4:d2?

Po tej niczym nie umotywowanej wymianie ważnego Gońca za Skoczka, czarne nie będą mogły zneutralizować działania czarnopolowego Gońca białych. Głównym planem białych jest teraz opanowanie przekątnej a1—h8 co zapewni im znaczną przewagę. Po 7) ... d7—d5! czarne miałyby zupełnie zadowalającą partię.

8) Gc1:d2.

Jeszcze lepiej było 8) Hd1:d2, jak grał Alechin przeciw Alexander'owi na turnieju w Nottingham. (Partia Nr. 154 „Wiadomości Szachowe" Przyp. Red.).

8) ... d7—d6; 9) b2—b3, Sb8—d7; 10) Gd2—c3, Sf6—e4; 11) Gc3—b2, f7—f5?

Posunięcie osłabiające pozycję.

12) d4—d5!. e6—e5.

Zamknięcie przekątnej tylko chwilowe.

13) Sf3—h4, g7—g6; 14) Hd1—c2, Se4—f6; 15) f2—f4!, e5—e4.

Wymuszone, gdyż białe grożą 16) e2—e4 z wygrywającym atakiem. Przekątna a1—h8 została opanowana. Teraz białe spokojnie przygotowują decydujący atak.

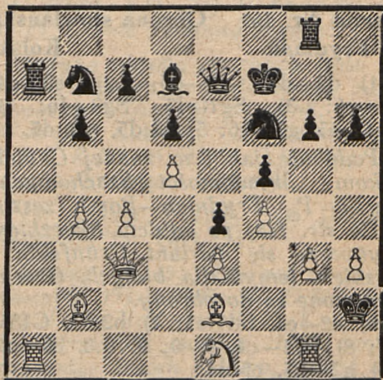
16) Hc2—c3, Sd7—c5; 17) h2—h3, Gb7—c8; 18) Kg1—h2, Kg8—f7; 19) Wf1—g1, Wf8—g8; 20) Gg2—f1, Hd8—e7; 21) e2—e3, Gc8—d7; 22) Gf1—e2, a7—a5; 23) Sh4—g2, h7—h6; 24) a2—a3, Wa8—f8; 25) Hc3—c2, Wf8—a8.

Czarne zupełnie nie mają gry.

26) b3—b4, Sc5—b7?

Należało grać Sc5—a4, ale to oczywiście nie ratowało partii.

27) Hc2—c3, Wa8—a7; 28) Sg2—e1, a5:b4?

Po otwarciu linii czarne są zgubione. Białe przeprowadzają bardzo ładnie i energicznie końcowy atak.

29) a3:b4, Wa7:a1; 30) Gb2:a1, Wg8—a8; 31) Se1—c2, c7—c5; 32) d5:c6, Gd7:c6; 33) Sc2—d4, Gc6—d7; 34) Ga1—b2, Sb7—d8; 35) Ge2—d1, Sd8—e6; 36) Gd1—b3, Wa8—c8; 37) Wg1—a1, b6—b5.

Jeżeli 37) ... d6—d5, to 38) Sd4:e6, Gd7:e6; 39) Wa1—a7!, Sf6—d7; 40) c4:d5!! z wygraną.

38) Sd4:e6, Gd7:e6; 39) Wa1—a7!, Sf6—d7; 40) c4—c5!, Ge6:b3.

Jeśli czarne grają inaczej to tracą figurę.

41) Hc3—b3†, Kf7—f8; 42) c5—c6!, Sd7—c5; 43) Hb3—a2. Czarne poddały się.

(Uwagi S. Terskiego).

Z TURNIEJU W BORYSŁAWIU 1937 (nagroda za piękność).

Partia Nr. 171 **Sycylijska**

M. Hamulec **J. Rossberger**

1) e4, c5; 2) Sf3, Sc6; 3) d4, c:d4; 4) S:d4, Sf6; 5) Sc3, e6; 6) Gg5, Ge7; 7) Ge2, d5; 8) e:d5, e:d5; 9) 0—0, 0—0; 10) a3, Se5; 11) f4, Sc4; 12) G:c4, d:c4; 13) Hd2, Gc5; 14) Sc—e2, We8; 15) c3, b6; 16) Wa—e1, Se4; 17) Hc1, Hd7; 18) Kh1, Gb7; 19) Gh4, Dh3!!; 20) Sf3 Sf2; 21) W:f2, G:f2; 22) G:f2, G:f3; 23) g:f3, W:e2; 24) W:e2, Hf3; 25) Kg1, H:e2 i białe poddały partię.

Z TURNIEJU W HASTINGS 1936

Partia Nr. 172 **Holenderska**

Eliskases **Aliechin**

1) d2—d4, f7—f5; 2) g2—g3, Sg8—f6; 3) Gf1—g2, e7—e6; 4) Sg1—h3.

To posunięcie, z zamiarem Sf4, było bardzo popularne około ośmiu lat temu.

4) ... c7—c5; 5) d4—d5, e6—e5; 6) Sb1—c3, d7—d6; 7) e2—e4, Gf8—e7; 8) f2—f4.

Przez to silne posunięcie białe uzyskują pole f4 dla swego skoczka.

8) ... Sf6—g4; 9) f4:e5, Sg4:e5.

Po d:e białe otrzymywały silnego wolnego piona d5 i groziły e:f, G:f5; d5—d6 i G:b7.

10) 0—0, 0—0; 11) Sh3—f4, f5:e4; 12) Gg2:e4, Gc8—f4; 13) Hd1—e1, Hd8—b6; 14) h2—h3, Gg4—d7; 15) Sf4—e6, Wf8:f1†; 16) He1:f1, Sb8—a6.

Jeżeli ... G:e6 to d:e, Sc6; Sd5, Hd8; c2—c3 i t. d.

17) Hf1—e2, g7—g6; 18) Gc1—d2, Sa6—c7.

Czarne nie mogą bić na b2 wobec 19) Wb1 i 20) W:b7.

19) Wa1—f1, Sc7—b5.

Czy czarne mogły tu przyjąć ofiarę piona? Np. S:e6; 20) d:e6, G:e6; 21) G—d5, G:d5; 22) S:d5, H—d8; 23) G—c3, G—f8; 24) G:e5, d:e5; 25) H:e5 i białe odzyskują piona, z lepszą, choć nie decydującą pozycją; albo 21) S—d5, H—d8; 22) S—f4, G—f7; 23) G—d5, z silnym atakiem.

20) He2—e3, Sb5—d4; 21) He3—h6, Gd7:e6.

Silniejsze było S:e6.

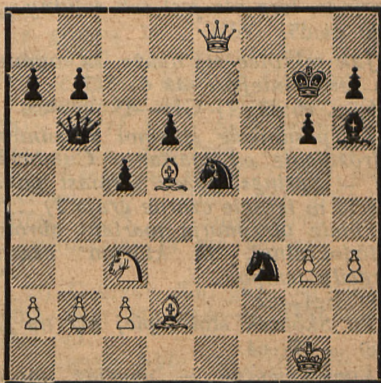
22) d5:e6, Wa8—f8.

Nie można 22) ... S:e6 gdyż 23) G—d5.

23) Wf1:f8†, Ge7:f8; 24) Ge4—d5!, Gf8:h6.

Wymuszone. Na G-e7 czarne grają S—e4.

25) e6—e7†, Kg8—g7; 26) e7—e8H, Sd4—f3†.

Omyłka. Po G:d2 wydaje się, że białe zmuszone byłyby ratować się wiecznym szachem; 27) H—g8†, K—h6; 28) H—f8†, K—h5; 29) S—e4, G—e3†; 30) K—g2, H:b2; 31) g4†,

S:g4; 32) H:g4†, K:g4; i mając 4 piony mniej białe przegrywają. Prawdopodobnie wskutek niedoczasu Alechin przeoczył te szanse.

27) Kg1—g2, Sf3:d2; 28) He8—e7†, Kg7—h8; 29) He7—e8†, Kh8—g7; 30) He8—e7†, Kg7—h8.

Remis.

(Uwagi E. Znosko — Borowskiego w/g Br. Ch. Mag.).

Partia Nr. 173 **Hiszpańska**

Alechin **Fine**

1) e4, e5; 2) Sf3, Sc6; 3) Gb5, a6; 4) Ga4, Sf6; 5) 0—0, Ge7; 6) We1, b5; 7) Gb3, d6; 8) c3, Sa5; 9) Gc2, c5; 10) d4, Hc7; 11) Sd2, 0—0; 12) Sf1, Gg4; 13) Se3, G:f3; 14) H:f3, c:d; 15) Sf5, d:c; 16) H:c3!, Wf8—c8; 17) Hg3, Gf8; 18) Gd3, Sc6; 19) Gg5, Se8; 20) Wa—c1, Hb7; 21) a3, g6; 22) Sh6†, G:h6; 23) G:h6, Sd4; 24) Wc—d1, b4; 25) f4, e:f; 26) H:f4, b:a; 27) b:a, Wc3; 28) Hf2, Se6; 29) a4, Wa—c8; 30) We—f1, Wc3—c7; 31) Wb1, Hc6; 32) a5, Sc5; 33) Gc4, Hd7; 34) Ha2, S:e4; 35) W:f7, H:f7; 36) G:f7†, W:f7; 37) He6. Czarne poddały się.

Z TURNIEJU W AMSTERDAMIE 1936

Partia Nr. 174 **Gambit Hetmański**

Kmoch **Fine**

1) d2—d4, Sg8—f6; 2) c2—c4, e7—e6; 3) Sb1—c3, d7—d5; 4) Gc1—g5, Sb8—d7; 5) e2—e3, Gf8—b4.

Tak zwany wariant westfalski, bardzo rzadko spotykany w praktyce turniejowej. Ma on pewne podobieństwo do obrony Cambridge—Springs, lecz nie jest tak solidny.

6) c4:d5.

Jak wkrótce się okaże, ta wymiana jest silniejsza niż 6) Sf3.

6) ... e6:d5; 7) Gf1—d3, c7—c5.

To posunięcie stanowi zasadnicze odróżnienie od wariantu Cambridge — Springs. Jeżeli zamiast posunięcia w tekście czarne grają 7) ... c6 to białe otrzymują wariant obrony ortodoksalnej, w którym czarne straciły tempo.

8) Sg1—e2.

Tu Skoczek stoi lepiej niż na f3.

8) ... c5—c4.

Konsekwentne — chociaż mniej lub więcej wymuszone. Czarne nie mogą utrzymać nacisku pionów w centrum, gdyż białe mogą w każdej chwili wymienić na c5 i opanować punkt d5. Na 8) ... c:d białe odpowiadają 9) S:d4.

9) Gd3—c2, h7—h6.

Odprowadzając Gońca na h4 i uniemożliwiając w ten sposób wyjście Skoczka na f4 lub g3 (wobec groźby g5).

10) Gg5—h4, 0—0; 11) 0—0, Gb4—e7; 12) f2—f3.

Wyraźnie teraz widać przewagę rozwinięcia białych. Występują już groźby e3—e4 i b2—b3. Coprawda e3—e4 jeszcze nie grozi wobec 13 ... d:e; 14) f:e, S:e4; 14) G:e7, S:c3; a na 13) b3, nastąpi 13 ... Sb6; a jednak w jaki sposób mogą czarne, chcąc bronić się od tych gróźb, rozwijać się dalej? Niewygodne jest 12 ... We8 wobec 13) Ga4, z groźbą 14) G:f6, i 15) S:d5. Na 12) ... b6; nastąpi 13) e4, gdyż teraz czarne nie mają obrony 13) ... d:e; 14) f:e, S:e4; ze względu na 15) G:e4. Jeśli zaś czarne grają, 12) ... a6; lub 12) ... Sb6; to bardzo silne jest 13) a4.

Ze wszystkich tych wariantów widać wyraźnie, że po 5) e3, niewygodne jest 5) ... Gb4. A więc więcej szans przedstawia dla czarnych wariant westfalski, jeżeli białe zagrają 2) Sf3.

12) ... b7—b5; 13) Sc3:b5, Wa8—b8.

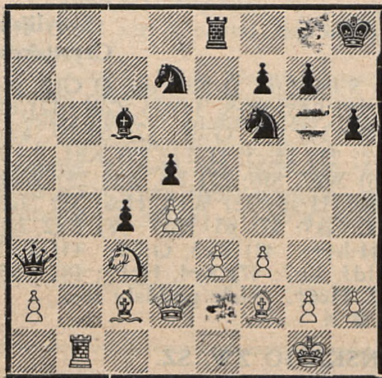
Prowadzi do straty ważnego piona, a oprócz tego białe zachowują

parę Gońców. Jednak niezadawalniające jest także 13) ... Hb6. Białe grają. 14) Sb—c3, H:b2; 15) e4 i otrzymują b. silny atak.

14) Sb5:a7, Wb8:b2; 15) Sa7—c6, Hd8—e8; 16) Sc6:e7†, He8:e7; 17) Hd1—c1, Wb2—b6.

Nie 17) ... Ha3; wobec 18) Ge1 z groźbą Gc3.

18) Se2—c3, Gc8—b7; 19) Hc1—d2, Wf8—e8; 20) Wf1—e1, He7—a3; 21) Wa1—b1, Wb6:b1; 22) We1:b1, Gb7—c6; 23) Gh4—f2, Kg8—h8.

Groziło 24) Hc1 z wypędzeniem czarnego Hetmana z dobrego stanowiska. Posunięcie w tekście chwilowo broni od tego, gdyż na 24) Hc1 czarne odpowiedzą 24) ... H:c3. Jednak białe osiągają swój cel w inny sposób.

24) Gc2—d1, Kh8—g8; 25) Hd2—b2, Ha3—a5; 26) Hb2—b4, Ha5—a7; 27) Gd1—c2, We8—b8; 28) Hb4—d6, Wb8:b1†; 29) Gc2:b1, Ha7—b7; 30) Hd6—a3, Sd7—b6; 31) Ha3—b4, Hb7—a7; 32) Gb1—c2, Sf6—d7; 33) Gf2—g3, Sd7—b8; 34) Hb4—d6, Sb6—d7. Hd6—b4.

Białe w niedoczasie robią kilka bezowocnych posunięć. Niewygodne było coprawda 35) S:d5 wobec 35) ... H:a2, jednak zasługiwało na uwagę 35) He7 i po 35) ... Ha5; 36) Gd6 z groźbą zamatowania i przeprowadzenia Gońca na b4.

35) ... Sd7—b6; 36) h2—h3, g7—g6; 37) Hb4—c5, Ha7—b7.

Aby na 38) G:b8 odpowiedzieć 38) ... Sd7.

38) Hc5—b4, Sb8—a6; 39) Hb4—d6, Sb6—d7; 40) Hd6—a3.

Silniejsze było 40) Kh2, gdyż czarne nie mogą grać 40) ... Hb2 wobec 41) H:c6, H:c3; 42) H:d7, H:c2; 43) Hd8†, Kh7; 44) Ge5, z matem w kilku posunięciach.

40) ... Sa6—b4; 41) Ge2—b1, Sb4—d3.

Jak pokazał Fine po skończonej partii, białe wygrywały bez trudu przez 42) Kh2, i następnie Hd6 oraz e3—e4.

42) Gg3—d6, h6—h5; 43) Kg1—f1?, Sd7—b6; 44) Ha3—a5, Kg8—h7; 45) Gb1—c2, Sb6—c8; 46) Gd6—a3, Sc8—a7; 47) Kf1—e2, Sa7—b5!

Wymiana Skoczka c3 znacznie ułatwi grę czarnych; Skoczek ten atakujący piona d5 i blokujący wolnego piona c4 stał doskonale.

48) Sc3:b5;

po 48) G:d3, S:c3†; 49) H:c3, c:d†; 50) K:d3, Hd1†; 51) Hc2, Gb5† czarne otrzymywały atak wyrównywujący stratę dwu pionów.

48) ... Gc6:b5; 49) Ga3—d6, Gb5—a6;

z groźbą 50 ... Hb2;

50) Ha5—a3, c4—c3?; 51) Ha3:c3, Sd3—c1†; 52) Ke2—f2, Hb7—b5;

zdawałoby się b. silne. Grozi tak 53) ... Hf1† jak i Se3† czemu białe nie mogą zapobiec ani posunięciem Króla, ani przez 53) He1, na co nastąpi 53) ... Hb2; 54) Hd1 (lub Hd2), Gd3 z wygraniem figury. Kombinacja ta ma jednak „dziurę".

53) Gc2:g6†, Kh7:g6; 54) Hc3:c1, Hb5—e2†; 55) Kf2—g1, He2:a2; 56) Hc1—e1.

Silniejsze było 56) Hc6. Tu Fine przekroczył czas i przegrał. Zresztą bez względu na różnopolowe Gońce, przegrana jego nie ulega wątpliwości.

(Uwagi dr. M. Euwe w g „Szachmaty").

Z TURNIEJU W HELSINKACH 1936.

Partia Nr. 175 — **Otwarcie Zuckertorta**
Böök. — **Candolin**

1) Sf3, e6; 2) b3, f5; 3) Gb2, Sf6; 4) e3, b6; 5) Ge2, Gb7; 6) 0—0, Ge7; 7) c4, 0—0; 8) Sc3, He8; 9) d4, d6; 10) d5, e5; 11) Sg5, Gc8; 12) f4, e4; 13) Sb5, Gd8; 14) Sd4, Sa6; 15) Sd—e6, G:e6; 16) S:e6, Wf7; 17) g4, f:g; 183 G:g4, Kh8; 19) S:d8, W:d8; 20) Ge6, Wf8; 21) f5, Sc5; 22) Wf4, a5; 23) Gd4, Hh5; 24) H:h5, Sh5; 25) Wh4, Sf6; 26) Kf2, a4; 27) b4, Sd3†; 28) Ke2, S:b4; 29) Wg1, Wd—e8; 30) Wg3, We7; 31) Wh6... Czarne poddały się.

Z MISTRZOSTWA MOSKWY 1936.

Partia Nr. 176 — **Sycylijska**
Elcow — **Czystiakow**

1) e4, c5; 2) Sf3, Sc6; 3) d4, c:d; 4) S:d4, Sf6; 5) Sc3, d6; 6) Ge2, g6; 7) Ge3, Gg7; 8) Hd2, Sg4; 9) G:g4, G:g4; 10) Sd5, Wc8; 11) f3, Gd7; 12) c4, Ha5; 13) Sc3, a6; 14) Wc1, Se5; 15) b3, b5; 16) c:b, G:b5; 17) Sd:b5, a:b; 18) 0—0, W:c3; 19) Gd4, b4; 20) G:c3, b:c; 21) H:c3, Ha7†; 22) Kh1, 0—0, 23) Hc2, Ha3; 24) f4, Sd7; 25) He2, e5; 26) Wc7, Sf6; 27) f:e, d:e; 28) Wc4, Wa8; 29) Hf2, h5; 30) Wc6, Wa6; 31) W:a6, H:a6; 32) We1, Hc6; 33) He2, Gf8; 34) Hc4, Hb7; 35) a4, Gb4; 36) We2, Ga5; 37) g3, Hd7; 38) Kg2, h4; 39) g:h, Hg4†; 40) Kf2, Hh3; 41) b4, H:h4†; 42) Ke3, G:b4; 43) Kd3, Hh3†; 44) Kc2, Hf1; 45) Kb3, Ga5; 46) Hd3, Kg7; 47) Kc4, Hc1†; 48) Kb5, Hc7; 49) He3, Se8; 50) Ka6, Gc3; 51) Wc2, Hc6†. Białe poddały się.

Z TURNIEJU ARGENTYŃSKIEGO ZW. SZ.

Partia Nr. 177 — **Gambit Hetmana**
Guimard — **Pleci**

1) d2—d4, d7—d5; 2) c2—c4, e7—e6; 3) Sb1—c3, Sg8—f6; 4) Sg1—f3, c7—c6; 5) e2—e3, Sb8—d7; 6) Gf1—d3, Gf8—e7; 7) 0—0, 0—0; 8) e3—e4, d5:e4; 9) Sc3:e4, c6—c5; 10) Se4:c5, Sd7:c5; 11) d4:c5, Ge7:c5; 12) Gc1—g5, b7—b6; 13) Hd1—e2, Gc8—b7; 14) Wa1—e1, Hd8—c7; 15) Sf3—e5, Wa8—d8; 16) Gg5:f6, g7:f6; 17) Gd3:h7† Kg8:h7; 18) He2—h5†, Kh7—g8; 19) Hh5—g4†, Kg8—h7; 20) Hg4—h4†, Kh7—g7; 21) Hh4—g3†, Kg7—h7; 22) Hg3—h3†, Kh7—g7. Remis.

Partia Nr. 178 — **Gambit Hetmana**
Maderna — **Guimard**

1) d2—d4, Sg8—f6; 2) c2—c4, e7—e6; 3) Sb1—c3, d7—d5; 4) Gc1—g5, Sb8—d7, 5) e2—e3, Gf8—e7; 6) Sg1—f3, 0—0; 7) Wa1—c1,

---

c7—c6. 8) Gf1—d3, d5:c4; 9) Gd3:c4, Sf6—d5; 10) Gg5:e7, Hd8:e7; 11) Sc3—e4, e6—e5; 12) d4:e5, Sd7:e5; 13) Gc4:d5, c6:d5; 14) Hd1:d5, Se5:f3†; 15) g2:f3, Gc8—e6; 16) Hd5—e5, f7—f6; 17) Wc1—c7, He7—b4†; 18) He5—c3, Hb4:c3†; 19) Se4:c3, Wf8—c8; 20) Wc7—e7, Ge6—d5; 21) Wh1—g1, g7—g6; 22) Wg1—g3, Wc8—d8; 23) Wg3—h3, Gd5—f7; 24) Wh3—h4, b7—b5; 25) Sc3:b5, Wa8—b8; 26) Wh4—d4, Wd8:d4; 27) Sb5:d4, Wb8:b2; 28) We7:a7, Gf7:a2; 29) Ke1—f1, Ga2—f7; 30) Kf1—g2, Wb2—d2; 31) Wa7—d7, Wd2—b2; 32) e3—e4, Wb2—a2; 33) f3—f4, Wa2—a5; 34) Kg2—g3, h7—h6; 35) h2—h4, Kg8—f8; 36) f4—f5, Kf8—e8; 37) Wd7—b7, Wa5—a4; 38) Sd4—b5, Ke8—f8; 39) Sb5—d6, Wa4—a3†; 40) f2—f3, Gf7—a2; 41) f5:g6, Ga2—e6; 42) g6—g7†, Kf8—g8; 43) Wb7—e7, Ge6—a2; 44) Sd6—f5, Kg8—h7; 45) We7—e8, Ga2—f7; 46) We8—h6†. Czarne poddały się.

SPROSTOWANIE. W artykule „Partia Szkocka" — K. Platera, zeszyt Nr. 1 str. 1 został zniekształcony czwarty ustęp, który powinien brzmieć:

„Czarne mogą również rozwijać się prowadząc atak na d4, nie troszcząc się przy tym o centrum pionowe, np.: **1) e4, e5; 2) Sf3, Sc6; 3) d4, e:d4; 4) S:d4, Gf8—c5.** Słabsze jest dawniej grywane 4) ... Hh4?, 5) Sf3!, bo białe tracą wprawdzie piona, ale za to szybko się rozwijają atakując czarnego hetmana, **5) Gc1—e3, Hd8—f6; 6) c2—c3, Sg8—e7; 7) Sd4—c2.** Z pośród wielu możliwych tutaj posunięć, to najbardziej utrudnia czarnym przeprowadzenie d7—d5. 7) ... **Gc5:e3, 8) Sc2:e3, d7—d6.** Białe mają swobodniejszą grę".

KRONIKA

Krajowa

WARSZAWA. — W dniu 7 lutego b. r. odbyło się Walne Zgromadzenie Polskiego Związku Szachowego przy udziale delegatów z następujących środowisk szachowych: Warszawa, Śląsk, Łódź i Częstochowa. Inne środowiska delegatów swoich nie przysłały. Obrady trwające około pięciu godzin cechowała troska o rozwój gry szachowej oraz organizacji. W wyniku wyborów do zarządu zostały wybrane przeważnie osoby wchodzące w skład poprzedniego zarządu. Dokładną listę władz podamy po ich ukonstytuowaniu się.

WARSZAWA. — Dnia 14 marca b. r. o godz. 15-ej, Bracka 1, w lokalu Federacji Związków Obrońców Ojczyzny odbędzie się inauguracja turnieju indywidualnego o mistrzostwo F. Z. O. O. Okręg Warszawski. Po losowaniu p. S. Tytor da seans gry jednoczesnej na 20 szachownicach.

WARSZAWA. — W lutym b. r. zakończył się turniej I i II kategorii w Warszawskim Klubie Szachowym z wynikiem następującym: I — Borenstein 7, II, III, IV-ex equo Klepfisz, Danneman i S. Trokenheim po 6 i pół, V — Kierst 5 i pół, VI — Gliksberg 3 i pół, VII — Zahorski 3, VIII — Margolin 2 i pół, IX — Nowiński 2, X — Engelman 2. Piewsze cztery miejsca — nagrody pieniężne.

WARSZAWA. — Polski Związek Szachowy otrzymał już zaproszenie na Olimpiadę Szachową do Stokholmu, która odbędzie się w czasie od 31 lipca do 16 sierpnia b. r. Jednocześnie odbędzie się turniej indywidualny pań o mistrzostwo świata.

O składzie personalnym polskiej drużyny reprezentacyjnej oraz zawodniczek na te imprezy byłoby przedwcześnie mówić, niemniej jednak zaproszenie Szwecji wpłynie decydująco na kalendarz rozgrywek krajowych, które w pierwszym rzędzie będą miały za zadanie wyłonienie jak najmocniejszej reprezentacji w obu konkurencjach.

LWOW. — Władze Lwowskiego Okręgowego Związku Szachowego ukonstytuowały się, jak następuje: pp. Prezes — Słobodzian (Z. Z. K. Chełm), I wiceprezes — Sobiecki (AZS), II wiceprezes — dr. Ackerman (ZZZUPr.), sekretarz — Czajkowski (Zw. Niższ. Pr. P. i T.), skarbnik — Belfówna (T. Z. St. Filozofii), członkowie — Bombach (Ż. K. S. Hasmonea), Hawrysz (T. S. L. Lewandówka), Mycko (Zw. Urz. i Prakt. Sądowych), dr. Roman jako przewodniczący kol. sędziowskiego.

W rozpoczętych rozgrywkach drużynowych o mistrzostwo m. Lwowa na I półrocze 1937 r. biorą udział następujące kluby:

1) Sokół II, 2) Związek Urzędników i Prakt. Sądowych, 3) Tow. Żyd. Stud. Fil., 4) Związek Niższ Prac. Pocztowych, 5) Ż. K. S. Hasmonea, 6) Hełm I, 7) T. S. L. Lewandówka, 8) T. S. L. Bogdanówka, 9) Lwowski Klub Szachistów, 10) Rekord, 11) Ognisko Podoficerów Zaw., 12) Gwiazda, 13) Hełm II, 14) „Świt" (Sekcja Szachowa Stowarzyszenia Głuchoniemych).

Z dużym zadowoleniem notujemy fakt ożywienia się życia szachowego w ośrodku lwowskim, który ma tak piękne tradycje. (Przyp. Red.).

LWOW. — W końcu stycznia b. r. odbył się tutaj II międzygarnizonowy podoficerski turniej drużynowy (5 szachownic), o nagrodę przechodnia Pana Ministra Spraw Wojskowych, z następującym wynikiem: Lwów — 13½, Warszawa — 12, Wilno — 10½, Poznań — 9, Łódź — 8, Przemyśl — 7. Najlepsze wyniki indywidualne osiągnęli: 1) szach. sierż. Feuer — Lwów, 2) szach. plut. Kulik — Wilno, 3) szach. plut. Zielonka — Warszawa, 4) szach. sierż. Górniak — Poznań. 5) szach. plut. Konieczko — Lwów. Na uroczyste zakończenie imprezy przybył p. gen. Tokarzewski, który wręczył zespołom i poszczególnym zawodnikom liczne nagrody.

KRAKÓW. — Polski świat szachowy poniósł bolesną stratę przez śmierć w grudniu ub. roku, S. p. Adama Żuk-Skarszewskiego, wielce zasłużonego b. prezesa i członka honorowego Krakowskiego Klubu Szachistów. Wybitny szachista, znany w kraju i za granicą z rozgrywek korespondencyjnych.

Zmarły położył ogromne zasługi na polu szachowym przez wydawanie w latach 1912 — 1914 czasopisma „Szachista Polski"; Krakowskiemu Klubowi Szachistów ofiarował bogatą bibliotekę szachową. Cześć Jego pamięci!

X

Krakowski Klub Szachistów mieści się obecnie: Kraków, Basztowa Nr. 8 — II p. Po rozegraniu w wyżej wymienionym Klubie I-go turnieju gwiazdkowego rozgrywa się obecnie drugi turniej przy udziale 11-tu graczy — przeważnie młodsze siły.

BORYSŁAW. — Zakończony turniej indywidualny przyniósł następujące wyniki: 1) J. Rosberger — 12 (z 13), 2) D. Diamand — 10½, 3) H. Wogman — 10, 4) Keineldorf — 9½ 5) S. Schapira 7½, 6) i 7) N. Kaszuba i M. Pfefferbaum po 6½, 8) i 9) J. Pomeranc i H. Hamulec po 6, 10) O. Gartenberg — 5, 11) i 12) J. Wechselberg i J. Żółczyński po 4, 13) I. Kreppel — 3, 14) D. Waldman 1.

Uroczyste zakończenie turnieju odbyło się 14 lutego b. r. w pięknej sali Zawodowego Związku Urzędników Przemysłu Naftowego w Borysławiu

w obecności przedstawicieli Zarządu miasta z Prezydentem p. Kazimierzem Rossowskim na czele, Prezesem Związku Urzędników K. Janiszewskim, zawodników oraz licznych gości. Przed rozdaniem nagród przemówił Prezes Janiszewski oraz kierownik turnieju Limbach. Nagrodę pierwszą ufundował Magistrat m. Borysławia.

W imieniu zawodników przemówił p. J. Pomeranc podkreślając, że specjalne wyróżnienie należy się Komitetowi Organizacyjnemu w osobach: p.p. W. Buksbauma, Goldwassera i sekr. Teitlera, oraz pp. prof. Stocka i Limbacha, którzy przyczynili się do świetnej organizacji turnieju.

Kierownictwo turnieju spoczywało w doświadczonych rękach p. Limbacha. Po zakończeniu oficjalnej części uroczystości odbyło się zebranie, na którym Komitet Organizacyjny zawiadomił o powstaniu I Borysławskiego Klubu Szachowego. Zebrani poparli wymownie inicjatywę Komitetu, zapisując się gremialnie do nowego klubu.

W bieżącym sezonie przewidziany jest turniej o mistrzostwo Zagłębia oraz mecz Borysław — Drohobycz.

INOWROCŁAW. — W przepełnionym lokalu klubowym Inowrocławskiego Klubu Szachistów, odbyło się doroczne walne zebranie.

Obszerne sprawozdanie zarządu złożył wiceprezes Klubu p. Konarkowski Franciszek. Pozwoliło ono zorientować się w wynikach całorocznej pracy, a były one jak na Inowrocław naprawdę imponujące. Siedem spotkań międzymiastowych, z tego 5 zwycięstw nad Gnieznem, Grudziądzem 2-krotnie, Żninem i Toruniem, jak i remisowe wyniki z Poznaniem i Toruniem, ani jednej porażki.

Urządzono dalej dwa wielkie turnieje o mistrzostwo Klubu na rok 1936 i 1937, do których stanęło 42 szachistów.

Skarbnik p. Nickowski przedstawił stan finansowy, który jak na dzisiejsze wyjątkowe czasy charakteryzuje najlepiej żywotność Klubu. W dochodzie wykazał sumę 1.184,79 zł, w rozchodzie 968,65 zł., pozostaje 316.14 zł. na przyszły rok.

Zmiana w składzie zarządu nastąpiła jedynie na stanowisku prezesa, którym został p. Drogowski, pozostali nadal pp. Konarkowski — wiceprezes, Szatkiewicz — sekretarz, Nickowski — skarbnik, Kozłowski Leon i Jankowski M. — ławnicy. Komisja rewizyjna: pp. Głuszkowski i Skrzypiński. Sąd honorowy: pp. mecenas Moellenbrok, Drogowski, Dąbrowski, Rozdolski i Wojciechowski.

Po wyborach ogłoszono komunikaty zarządu w sprawie życia klubowego i pracy w przyszłym roku.

BIAŁYSTOK. — W dniu 31 stycznia b. r. odbyło się pod przewodnictwem p. O. Sokolskiego doroczne zebranie Klubu Szachowego w Białymstoku. Do nowych władz wybrano następujące osoby: Zarząd — Prezes D. Lerner, wiceprezes O. Sokolski, sekretarz A. Zabłudowski, skarbnik H. Olian, członkowie: J. Subotnik, J. Abramowski, A. Knyszyński, zast. M. Aleksandrowicz. Komisja Rewizyjna — Prezes M. Żak, członkowie: I. Babkies i M. Wisznia, zast. A. Barenbaum i D. Marejn. Na wniosek p. O. Sokolskiego zebrani jednogłośnie postanowili wywiesić w lokalu Klubu portret p. Eruchima Brilla założyciela i długoletniego Prezesa Klubu Szachowego.

Życzymy nowoobranym władzom dalszej owocnej pracy nad podniesieniem gry szachowej w Białymstoku.

SAMBOR. — W grudniu 1936 r. zakończył się turniej indywidualny w Ognisku Podoficerów Zawodowych. Wyniki: 1. kpr. E. Golisz — 19 (100%). 2. st. sierż. F. Sarnecki — 16, 3. i 4. st. sierż. W. Kotelec i st. sierż. S. Oleksiuk po 15½, 5. kpr. St. Gajda — 14½, 6. st. sierż. Wł. Mycawka — 11½, 7. Pani Józefa Leska — 10. Zdobywcy trzech pierwszych miejsc uzyskali piękne i cenne nagrody ufundowane przez Zarząd Ogniska. Panią Leską zachęcamy do dalszej pracy, aby mogła wziąść udział w turnieju pań o mistrzostwo Polski.

SZOPIENICE. — Pod koniec 1936 r. powołano ponownie do życia tutejsze „Koło Szachistów Rożdzień — Szopienice" i urządzono turniej o mistrzostwo Koła przy udziale 21 graczy. Wyniki: I — A. Szyler 17 i pół, II — J. Rasikoń 16 i pół, III i IV — Śmigielok i Pluszczyk po 16. „Koło" przystąpiło do rozgrywek w Śląskim Okręgowym Związku Szachowym. Witamy odrodzoną placówkę i życzymy jak najlepszych wyników na terenie Okręgu.

Zagraniczna

ARGENTYNA. W turnieju Argentyńskiego Związku Szachowego zwyciężył Carlos Guimard — 13½ z 18 przed Bolbochanem — 12½, Maderną, Plecim i Schwartzmanem po 12.

BRUNN. Mecz Wiedeń — Brünn zakończył się zwycięstwem Wiednia 12 : 8. W drużynie Wiednia grali Spielmann i Becker.

KIJÓW. Mistrzostwa Ukrainy zdobył Konstantynopolski 10 p. przed Poliakiem 8½, Gołdinowem, Ratnerem i Pohrebyskim po 8.

SAN JUAN BAPTISTA (Porto-Rico). W małym turnieju pierwsze miejsce zdobył Kasdan 6½ p. Dalej: Dr. Seitz 6, Marshall 5, Cinton 3½.

PRAGA. Turniej in mem. Kautsky: Pelikan 10, Prokop i Treybal 9, Kubanek 8½, Hoffman i Skalicka 8.

RIO DE JANEIRO. Turniej im. dr. Caldas Vianna zakończył się zwycięstwem dr. Luiz F. Burlamaqui

BRUKSELLA. Pierwsze miejsce w małym turnieju międzynarodowym zdobył O'Kelly — 4½ z 6; następują: Feigin (Łotwa) 4, Devos 2, Diemer (Niemcy) 1½.

BIRMINGHAM. Bezpośrednio po turnieju w Hastings rozegrany turniej w Birmingham zakończył się zwycięstwem Eliskasesa i Prinsa — po 8½, Winter 7, Koltanowski 6½, Morry i Silverman 5, Blow 4½, Reynolds 4, Znosko-Borowski 3½, Wood 1½, Aldis 1.

LENINGRAD. Mistrzostwo miasta zdobyli Czechower i Rauser po 8½, Kan 8, Konstantynolski i Ragozin po 7½, Alatorcew 7, Riumin 5½, Goglidze 3½.

STOCKHOLM. Turniej międzynarodowy przyniósł jeszcze jeden sukces Fine'owi, który osiągnął 8 p. z możliwych 9. Następny — Stahlberg (również bez przegranej) 6½, Danielsson i Stoltz 5½, Bergquist 5, Lundin 4½, Sundberg 3½, Landau 3, Holm 2, Collet 1½.

BUDAPEST. Turniej o mistrzostwo miasta. Gereben i Szily 8, Tipary 6½, Wiesel 5, Lindner 4½, Rothauszky 4, Füster 3½, Kovacs 2½, Mate 2, Blum 1.

CZERNIOWCE. — Wynik turnieju o mistrzostwo północnej Rumunii: I — H. Friedman 12, II — Trojanowski 11 i pół, III — Winkler 11.

BUKARESZT. — Pierwsze miejsce w turnieju zdobył Alexandrescu 8 i pół, drugie — *H. Friedman* 8, trzecie — Izralovici 7.

Na marginesie wyników tego turnieju, niektóre pisma krajowe (za-) mieściły notatki — jako własne lub przedruki — o treści, poddającej w wątpliwość, czy zwycięstwo p. Alexandrescu o pół punktu przed p. H. Friedmanem było słusznie osiągnięte; co więcej, dla podkreślenia możliwości zbyt łatwego wygrywania przez „faworyta", wskazano, że zdażały się podobne wypadki w szachach współczesnych.

Na szczęście p. H. Friedman — w obronie którego poniekąd wystąpiły te pisma — nie był oficjalnym delegatem Polskiego Związku Szachowego, gdyż sądzimy, że tak pochopne sugerowanie oceny wyników nie sprzyja normalnemu rozwojowi współżycia międzynarodowego w świecie szachowym. Zajmowanie takiego stanowiska przez prasę krajową może tylko całkiem zbędnie podsycać — z jednej strony raczej urojone, z drugiej niestety już rzeczywiste — urazy i wpływać niekorzystnie na dobre stosunki Polskiego Związku Szachowego ze Związkiem Szachowym Rumuńskim.

Z TERENU WOZSz.

TURNIEJE DRUŻYNOWE WOZSz. — Stan turniejów po 6-tej rundzie przedstawia się następująco:

Klasa A — Skarbowcy 22 (1), Rembertów 21 i pół (4), YMCA 20 i pół, Hatechijah 18, W. T. Z. G. Sz. 17, „Jedność" 16 i pół (4), Monopol Tytoniowy 15 (1), Min. Rolnictwa 13, Pruszków 12 i pół, Tramwaje 10, Podoficerowie 8. Drużyna P. K. O. wycofała się z dalszych rozgrywek wobec zdekompletowania na skutek grypy.

Klasa B — YMCA 25 i pół (1), Hatechijah 22 (1), FDA 21 i pół, KPW 19 i pół (1), PPW-V 19 (2), PPW-Okr. 18 i pół (4), „Okęcie" 17 (2), „Laur 29" 16 i pół, CWS 16 i pół, Rembertów 15 i pół (1), OMP Mińsk Maz. 14 (1), „Fort Bema" 13 i pół, „Zbrojownia 2" 13 i pół, Koło Pań 11.

MECZ MIĘDZYOKRĘGOWY ŁÓDŹ — WARSZAWA. — Podczas pobytu delegata ŁOZSz. p. Spektora z okazji walnego zgromadzenia PZSz. powstał projekt urządzenia meczu drużynowego na 10 szachownicach, który ma się odbyć w Warszawie 2-go lub 3-go maja b. r. Reprezentacje drużyn mają składać się z graczy A-klasowych Okręgów za wyjątkiem mistrzów.

TURNIEJ DRUŻYNOWY MIĘDZYSZKOLNY w Warszawie, odbędzie się w czasie od 6 marca do 1 maja b. r. w Gimnazjum Zgromadzenia Kupców o nagrodę przechodnią Pana Dyrektora prof. P. Ordyńskiego. Rozgrywki odbywać się będą raz na tydzień w soboty (godz. 17-ta) i będą poprzedzane pogadankami na temat teorii gry w szachy.

Poza nagrodą przechodnią przewidywane są liczne nagrody zespołowe i indywidualne. Dnia 27 lutego b. r. odbył się w Gimnazjum Zgromadzenia Kupców odczyt p. B. Cwilonga poprzedzający wykłady z teorii szachów. Na zakończenie p. p. Tytor i S. Wojciechowski dali seanse gry jednoczesnej. Wyniki: Wojciechowski + 13 — 0 = 1 z p. K. Lindenfeldem (Gim. Colegium), S. Tytor + 12 — 1 = 1 przegrana do p. T. Białorzewskiego (Gim. Władysława IV) i remis z p. S. Szedlerem (Gim. Zgr. Kupców).

MIŃSK MAZOWIECKI. — w lutym b. r. nastąpiło uroczyste zakończenie turnieju indywidualnego, urządzonego staraniem Organizacji Młodzieży Pracującej. W turnieju wzięło udział 17 zawodników.

Na zakończenie turnieju przybył wiceprezes WOZSz. p. inż. Toporow oraz mistrz Wojciechowski. Wyniki: 1. W. Kadej — 13 nagroda przechodnia, ufundowana przez p. starostę J. Przybyszewskiego (po raz drugi), 2. Śledziewski — $12^1/_2$ nagroda fabryki Wyr. Met. J. Fogelnest, 3. Dziewisiński — 12 nagroda Ogniska O.M.P., 4. Żelazowski — 11 nagroda Ogniska OM.P., 5. Z. Piwowarski — 10 nagroda f-my R. Stankiewicz, 6 i 7. M. Ruta iSt. Michalski po $9^1/_2$.

Po rozdaniu nagród mistrz Wojciechowski dał seans gry jednoczesnej na 11 szachownicach z wynikiem + 11.

DZIAŁ ZADAŃ

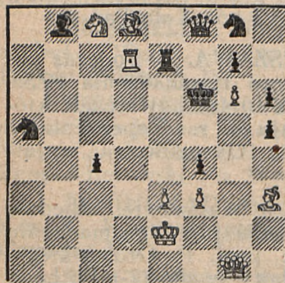
J. Fux

Uwolnienie białej bierki w trzychodówce

W następnych dwu zadaniach bierką uwalnianą jest pion. W pięknem zadaniu Wróbla (X) figurą przesłaniającą jest Król czarny (wartościowy szczegół konstrukcyjny): 1) Sb6! grozi, 2) W:e7!; 1) ... H:d8, 2) Sd5†, Ke5!, 3) e:f4 mat. Piękna gra strategiczna czarnych: Hetman schodzi z linji f, Król przesłania Wieżę (pole e2) i Gońca (pole f4).

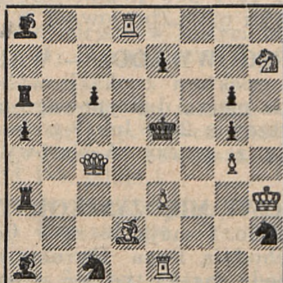
W następnem zadaniu mamy 2 uwolnienia piona, jednak bez głębszej gry strategicznej: 1) Wd7! grozi, 2) H:e5; 1) ... Sd3, 2) Hd4†, G:d4, 3) e:d4 mat i 1).... Sf3, 2) Hf4†, g:f4, 3) e:f4 mat.

X. M. Wróbel.

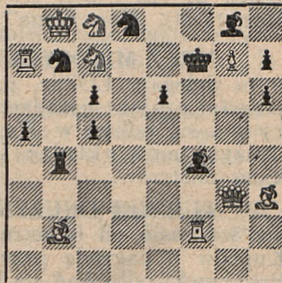
(British Chess Federation)

XI. V. Marin.

(I n. Good Camp. 1923)

XII. K. A. K. Larsen

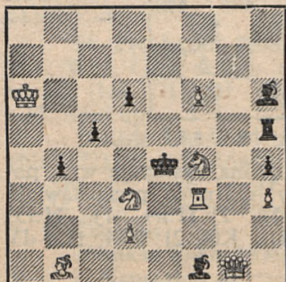
(Konk. temat. DSK 1933)

Dalsza grupa zadań zawiera bardzo ciekawą odmianę, która zasługuje na bliższe poznanie. Wstępem do rozważań będzie pomysłowe zadanie Larsena (XII). W treści zadania mamy transpozycję tematu dwuchodówkowego, a mianowicie t. zw. tematu Larsena: czarna bierka odchodzi z szachem (przez odsłonę), uwalniając jednocześnie przez przesłonę białą bierkę, która daje mata. Tu zostało to skombinowane z wiązaniem (i uwolnieniem) tej samej bierki po raz drugi: 1) Hg4, grozi, 2) Hh5 mat, 1) ... Sd6†, 2) Sb5† (Skoczek

uwolniony na linji f4—b8 wiąże się na linji b4—b8), 2).... Sb7, 3) Sb5—d6 mat (Skoczek znów został uwolniony w nowej pozycji i daje mata). W zadaniu jest jeszcze drugi wariant: 1)... e5, 2) Se8!, e4†, 3) Se8—d6 mat.

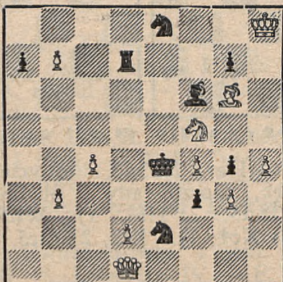
Jeszcze doskonalej opracowuje temat pierwszego wariantu zad. XIII. 1) Kb5!! grozi, 2) We3†: 1).... c4†, 2) Sc5†!, Ke5 (Król jako figura przesłaniająca, patrz zad. X), 3) Sd7 mat. W obu tych zadaniach istnieje formacja związania w pozycji diagramu, inne zaś związanie i uwolnienie zostaje utworzone w toku rozwiązania. Zajmiemy się teraz zadaniami, w których pozycja związania wytwarza się w toku rozwiązania, a nie istnieje w pozycji diagramu

XIII. H. Weenink

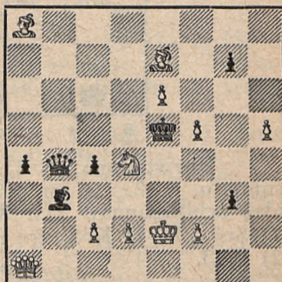
Tijdschrift 1920)

XIV. L. I. Kubbel

(IV n. Kagans N. N. 1921)

XV. L. I. Kubbel

(Iin. B. C. P. Soc. 1925)

Najprostszego sposobu użył autor pracy XIV: 1) Ha1! grozi, 2) Sd6 mat. 1).... G:a1, 2) S:g7†!, Kd4!, 3) Se6 mat. Białe zmuszają czarne do antykrytycznego posunięcia, poczem czarne przesłaniają (Królem!) linię związania. Bardziej skomplikowane jest następne zadanie tegoż autora (XV): 1) Kf3!, Hb7†, 2) Sc6†!, Kd5!, 3) Sb4 mat. Gra ta jest analogiczna do poprzedniej; autor połączył udatnie w jednym warjancie: szach białemu Królowi, wiązanie Skoczka, uwolnienie ze związaniem jednoczesnem Hetmana.

D. c. n.

Nowe drogi dla dwuchodówki?

Znany kompozytor sowiecki, A. P. Gulajew, rozważa w N-rze 12 „Szachmaty" przyszłość tej dziedziny kompozycji. Pisze, że coraz trudniej już nie tylko o oryginalny temat, lecz nawet mechanizm zadania w 2 posunięciach, że wobec tego należy szukać nowych dróg — i wskazuje te drogi.

Przestańmy już matować czarnego Króla! Przecież wiele interesujących możliwości może nastręczyć np. „szach w 2 posunięciach", lub „zamatowanie czarnego piona w 2 posunięciach", albo „zablokowanie danego pola" i t. d. — oto w streszczeniu nowe hasła autora.

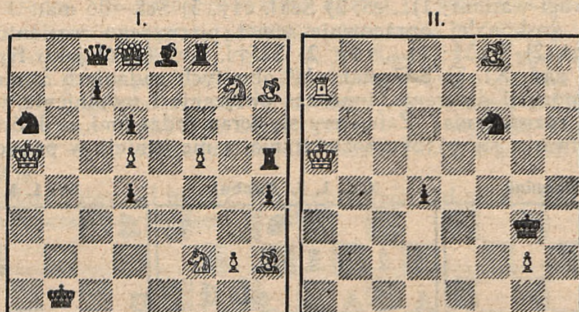
Jesteśmy pewni, że i tematów i mechanizmów starczy dwuchodówce na długie lata, a w każdym razie nie trzeba będzie zrywać z zasadami gry szachowej, której celem ostatecznym jest zamatowanie, ale tylko Króla. Wystarczy wprowadzenie figur dorobionych...

Jednak pomysł jest śmiały i zasługuje na rozwagę. Niewątpliwie znajdzie on wielu gorących zwolenników i nieprzejednanych wrogów; nam wydaje się, że pewne rodzaje tych zadań mogą być doskonałym przygotowaniem początkujących kompozytorów do przejścia z dwu- do wielochodówki.

Podajemy tu dwa opracowane przez p. Gulajewa zadania.

A. P. Gulajew

I. II.

Białe zdobywają p. d4 w 2 posunięciach.

Rozwiązania. I. 1) GgI gr., 2) Sd3, zdobycie piona następuje w 3. posunięciu, w 2. jest on więc „zamatowany"; obrony czarnych przedstawiają ideę Schiffmanna: 1)... Wf8:f5, 2) Hf6, 1)... Wh5:f5, 2) H:h4, 1)... H:f5, 2) Se6. II. 1) Kb5, gr., 2) Kc4; 1)... Kf2, 2) Gc5, 1)... Kf4, 2) Wa4, 1)... d3, 2) Wa3.

Nowe konkursy

Skakbladet, 1927. Konkurs otwarty na dwu- i trzychodówki. Sędziowie: R. Prytz i V. Ropke. Adres: P. R. Nielsen, Amalievej 21, Kobenhavn — Dania.

Xadrez Brasileiro. Konkurs tematowy na trzychodówki. Temat: biały Król we wstępie wchodzi na linię, na której stoi inna biała figura; czarne w obronie wiążą tę figurę, a białe w 2 pos. uwalniają ją, dając szacha z baterii. Uwolniona figura daje mata. (R. Cheney: Ka2, We4, Gf3, Sa6, e5, p. e6, f2, f5 — Kd5, Gh4. Sh8, p. d3, e2, e7, f4. 1) Kb2 gr., 2) We3† i 3) S mat; 1)... Gf6, 2) Wd4†). Prace pod adresem: Dr. Monteiro da Silveira, rua Voluntarios da Patria, 171, Rio de Janeiro, Brasil — przed 1 lipca 1937.

Strategia, 1937. Konkurs otwarty na dwu- i trzychodówki. Adres: „Strategia", str. Vanatori 47, Botosani — Rumunia. Sędziowie nie podani.

Tijdschrift van den konink. ned. Schbd. 1937. Dwuchodówki: sędziowie: J. van Dijk i P A. v. d. Kraan. Nagrody 10, 7½, 5 guldenów. Trzychodówki: sędziowie: J. Cauveren i G. H. Drese. Nagrody 12½, 10 i 7½ guld. Inne zadania: sędziowie: v. d. Berg i J. Koers. Nagrody: medale.

British Chess Magazine, 1937. Adres: T. R. Dawson, 2, Lyndhurst Road, Thornton Heath, Surrey. Stały konkurs na dwu- i trzychodówki.

Rozstrzygnięcia konkursów

Trollhättans Schackallskap 1936. Trzychodówki. I—II nagr. ex aequo: J. Scheel (Nr. 166) i Kr. Nielsen (Nr. 167), III — E. Palkoska, IV — Stipa, V — J. Scheel (Kg7, He6, Wd5, p.c2, e5, f2 — Ke4, Gf3, Sh8, p.b3, c3, f4, g4). Nagroda specjalna A. Akerblom. Sędziowie J. Fridlizius i H. Jonsson.

La Settimana Enigmistica 1936 I. Dwuchodówki. I n. — V. Führer (Nr. 168), II — O. Stocchi (Ka7, He4, Wc4, Ga3, h5, Sc2, dl, p. d5 — Kb5,

Hh8, Wg3, h6, Gc1, e2, Sg5, g8, p. a4, a5. b6, b7, g7), III — O. Stocchi, IV — S. S. Lewmann, V — K. A. L. Kubbel, VI — C. G. Gavrilov, VII — M. Adabaszew, VIII — J. Balags, IX — A. Ellerman, X — A. Chicco, XI — G. Mentasti, XII — L. Lenzetti. Sędzia A. Bottacchi.

„64“, 1936. Dwuchodówki. I nagr. — M. Adabaszew (Nr. 169), II — K. A. Kubbel, III — Łoszyński, IV — Kalina, V — M. Segers.

Mecz kompozycji Dania — Holandia 1936. Dwuchodówki. I n. J. Opdenoordt, (Nr. 170), II — F. W. Nanning (Ke7, Hb7, Wa5, e4, Gc8, f6, Sb2, h3, p. d2, d4, h5 — Kf5, Hd5. Wa7, e2, Sd7, e6, p. a6, d6, f3, g4), III — V. Klausen. Trzychodówki: I nagr. — K. A. K. Larsen, II — H. V. Tuxen, III — J. Opdenoordt. Mecz zakończył się wynikiem nierozstrzygniętym 243½ : 243½!

H. Prochaska Memorial. Trzychodówki. I nagr. — M. Havel (Kh1, Hf6, Wg5, Gh5, Se1 — Kd2, Sa6, p. a2, a3, b3, c6, h3, h4, h7), II — F. Matousek (Nr. 171), III — M. Havel, IV — F. Matousek. Sędziowie: F. Grösl i M. Soukup.

British Chess Magazine 1936/II. Dwuchodówki. I nagr. — J. Peris (Nr. 172); trzychodówki: I nagr. — V. L. Eaton (Kd1, Hb2, Wa4, e6, Ge1, e2, Sb4, d3, p. c6, f7, g4 — Ke4, Ha7, Wa5, d8, Gg2, b6, Sb7, p. b3, d6, e3, e5 f4 g7). 2. wzmiankę zaszcz. otrzymał **D. Przepiórka** (Nr. 173). Sędzia T. R. Dawson.

Munkas Sakk 1936. Dwuchodówki. I nagr. — S. F. Herpai (Nr. 174), II — I. Neumann, III — W. A. Lebedew, IV — E. Salardini, V — E. Ancsin. Sędzia Z. Zilahi.

Szachmaty 1936. Trzychodówki. I nagroda — A. M. Dobordżginidze (Nr. 175), II — S. Leites, III — R. Schwartz. Sędzia R. N. Aleksandrow.

Berger — Gedenk. Czterochodówki I nagr. — V. Marin (Nr. 176), II — Z. Mach, III — K. Renner, IV — V — VI: K. A. L. Kubbel, **R. Rduch,** R. Weinheimer. Sędzia J. Fridlizius.

Schweiz. Arb. Schach-Kalender, 1936. Dwuchodówki. Nagroda — E. Plesnivy (Nr. 177).

Rozwiązania zadań

Nr. 109 (M. Adabaszew) 1) h3—h4. Nr. 110 (K. A. L. Kubbel). Trzychodówka! 1) Gf5—c8, gr., 2) Ga6 i Hf5. 1)... Hf4, 2) H:e2. 1)... Gf4, 2) H:g4. 1)... Wf4, 2) Hh5. 1)... Sf4, 2) Hd1. Uwolnienia zablokowanej uprzednio własnymi figurami czarnej Wieży. Nr. 111 (R. G. Thomson). 1) Hb1—b7. Czarne piccanini. Nr. 112 (S. P Krjuczkow). 1) Sf4—d3; Dobry wstęp. Nr. 113. E. Palkoska. 1) He7—d6, grozi, 2) Hh6. 1)... W:e5†, 2) Kf7. 1)... W:c4, 2) d8S. Nr. 114 (A. Chicco). 1) g5—g6, gr., 2) We7†. 1)... Gg5, 2) g7!. 1)... Gd4, 2) Kb7! 1)... Gc4, 2) Kb8! Doskonała gra półzwiązania, połączonego z przesłonami! Wieży h4. Bardzo dobre zadanie. Nr. 115 (S. P. Krjuczkow). 1) Gd3—h5, gr., 2) Gg6 i S:g3. 1)... K:e4, 2) Sc6†. 1)... Kf4, 2) Hg5†. 1)... G:e4, 2) h:g3. Nr. 116 (A. Chicco). Z białym Skoczkiem na a5, nie c5. 1) b2—b4. Bicie en-passant wiąże naprzemian dwie białe figury. Nowoczesny, trudny temat. Dobra konstrukcja. Nr. 117 (S. Limbach). 1) Ke3—e4, G:g7; 2) Gg1†, Gf6; 3) Gh2. h6; 4) Hd1†, Kf2; 5) W:g4, G:g4; 6) Hf3†, G:f3 mat. Niestety, zadanie to ma duale: 2) Ge3†, Gf6; 3) Hh2, h6; 4) Wf3† lub Wg4, g f; 5) Hh1†, Ke2; 6) Hf3†, G:f3 mat. Nr. 118 (J. Fux). 1) Hb5—e2, dual po 1).. Se3. Nr. 119 (C. G. Gavrilov). 1) Sf5—g3, duale po 1)... Hg8 i 1)... Hh5. Nr. 120 (J. Fritz). Intencja 1) Hd1—h1, nierozwią-

zalne po 1)... Ge6. Nr. 121 (Fr Cieślak). 1) Kf8:e7. Nr. 122 (J. A. Rusek). 1) Sd6—e4, uboczne. 1) d7—d8H. Nr. 123 (J. A. Rusek). 1) Gb1—a2. Nr. 124 (W. Jaxa-Rożen). 1) e3:f4. Nr. 125 (T. Płaczek). 1) Hb1—b4, uboczne: 1) Hg6, 1) He1† i 1) W:c7. Szkoda! Prosimy o poprawienie! Nr. 126 (Sz. Krelenbaum). 1) Gd4—a1. Nr. 127 (M. M. Barulin). 1) Hh5—h3. Dobre dwie pary tematowych wariantów. Nr. 128 (S. Limbach). 1) Hd5—d4. Ładny temat: białe półzwiązanie. Nr. 129 (G. H. Drese). 1) Ha7. Schiffman w samomacie. Bardzo zgrabne. Nr. 130 (F. Fleck). 1) Kf8—e8. Doskonałe warianty, współczesna kombinacja liniowa. Nr. 131 (E. Zepler). 1) Kf5—e4, G:f4, 2) Sd6; 1)... Kb3, 2) He2; 1)... Kb5, 2) Hd†. Dobra gra złudna, parowana patem. Nr. 132 (E. Palkoska). Intencja 1) Kb5, c6†; 2) K:c6 i 3) Hd5, nierozwiązalne po 2) Gb8. Nr. 133 (O. Stocchi). 1) Gd6—c5. Trzy tematowe warianty stanowią trudny do osiągnięcia task. Dobry wstęp! Nr. 134 (J. Fux). 1) Sb6:d7, uboczne 1) Gd6†, 1) Ge7†, 1) Gf8†. Nr. 135 (A. P. Eerkes). 1) Se5—c4. Nr. 136 (J. Fritz). 1) Ga6. Niemożliwa pozycja. Nr. 137 (A. Piatesi). 1) Hb1—c1, uboczne, 1) S:d3† i 1) Sa4†. Nr. 138 (M. Pfeiffer). 1) Gc3—f6. Dobry wstęp! Nr. 139 (H. Salzmann). 1) Kg2—f1. Nr. 140 (T. Korizno). 1) Wd3—d8. Nr. 141 (O. Kunze). 1) Gd4—c3. Nr. 142 (L. Tuhan-Baranowski). 1) Hf3. Ładne zadanie powracającego do „życia" kompozytora polskiego! Nr. 143 (S. S. Lewmann). 1) Wa5, dual po 1)... Sg6. Nr. 144 (A. Piatesi). 1) G:a4. Nr. 145 (W. Hebelt). 1) Wd3. Nr. 146 (A. P. Eerkes). 1) c6—c7. Dla uniknięcia kontrszacha w przedgrze należy przesunąć Hetmana z a1 na c3. Nr. 147 (Z. Zilahi). 1) S:f7, ub. 1) Sh5. Nr. 148 (L. Mangalis). 1) g:f3, dual po 1)... Sf4. Nr. 149 (R. N. Aleksandrow). Intencja 1) Se:d5, nierozwiązalne po 1)... Wc3, uboczne 1) Sf1. Nr. 150 (J. Fux). 1) Gb7, uboczne 1) d4†.

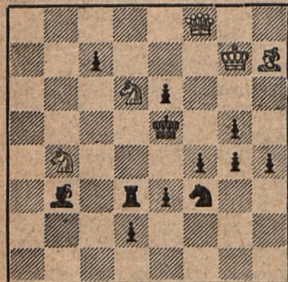
Maximum punktów wynosiło 139. Zdobyli: W. Jaxa-Rożen 93 (337) — nagroda, L. Kornfeld 100 (316), T. Płaczek 113 (304), Fr. Kutschera 86 (296), W. Hebelt 125 (240), J. Fux 111 (160), B. Przybylski 103 (142), Fr. Cieślak 105 (105), Sz. Krelenbaum 101 (101), O. Baranowski 101 (101), St. Sobolewski 97 (97), St. Gawlikowski 84 (84), J. Rozett 46 (46), St. Morgulec — (44), Wł. Turczański 34 (34).

Nagrodę otrzymuje p. W. Jaxa-Rożen.

Konkurs następny obejmować będzie NN 1 — 3/37 r.

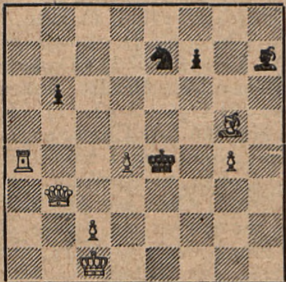
Zadania nagrodzone

Nr. 166 **J. Scheel** (Szwecja)
(I-II n. ex ae. Trolhättan 1936)

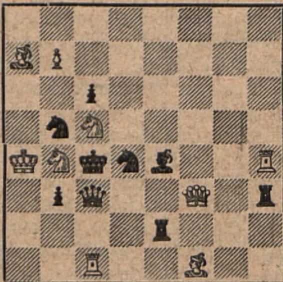
Mat w 3 posunięciach.

Nr. 167. **Kr. Nielsen** (Dania)
(I-II n. ex ae Trolhättan 1936)

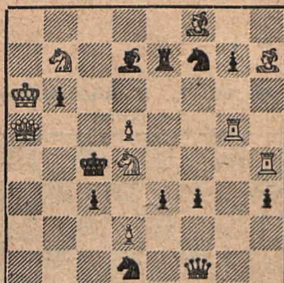
Mat w 3 posunięciach.

Nr. 168. **V. Führer** (Niemcy)
(I n. Sett. Enigm. 1936-I)

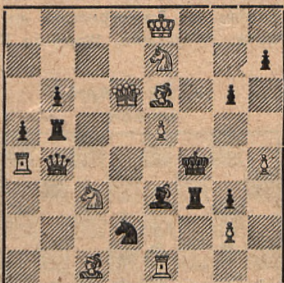
Mat w 2 posunięciach

Nr. 169. **M. Adabaszew** (ZSRR)
(I n. „64" 1936)

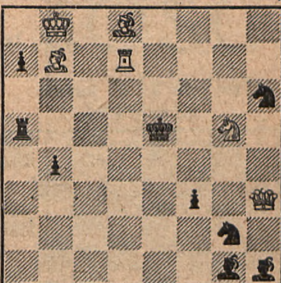
Mat w 2 posunięciach

Nr. 170 **J. Opdenoordt** (Hol.)
(I n. meczu Dania—Holandia)

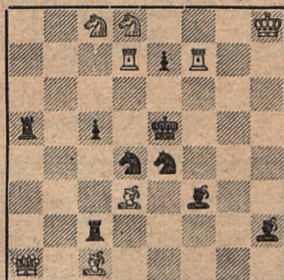
Mat w 2 posunięciach

Nr. 171. **F. Matousek** (CSR)
(II n. Prochaska-Memorial 36)

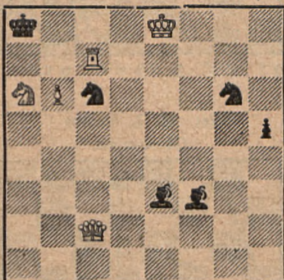
Mat w 3 posunięciach.

Nr. 172. **J. Peris** (Hiszpania)
(I n. B. C. M. 1936/II)

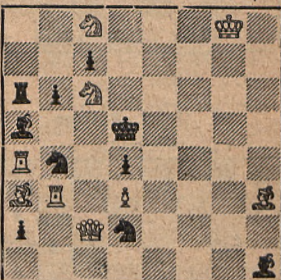
Mat w 2 posunięciach

Nr. 173. **D. Przepiórka** (W-wa)
(2 w. zaszcz. B. C. M. 1936/II)

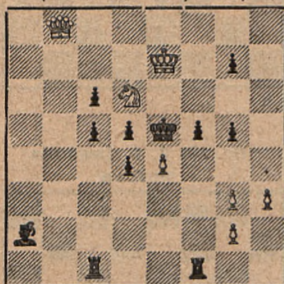
Mat w 3 posunięciach.

Nr. 174. **S. Herpai** (Węgry)
(I n. Munkas Sakk 1936)

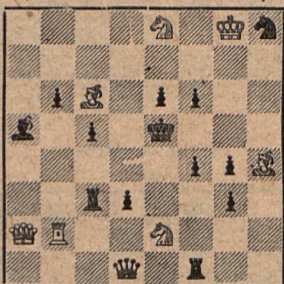
Mat w 2 posunięciach

Nr. 175 **A. Dobordżginidze (ZSRR)**
(I n. Szachmaty 1936)

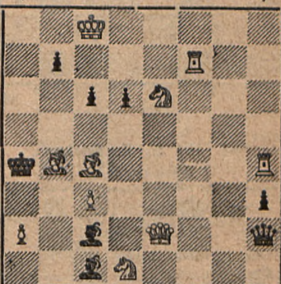
Mat w 3 posunięciach.

Nr. 176. **V. Marin †** (Hiszpania).
(I n. Prochaska—Memorial)

Mat w 4 posunięciach.

Nr. 177. **E. Plesnivy** (CSR.)
(I n. Schw. Arb. S. K. 1936)

Mat w 2 posunięciach.

Różne

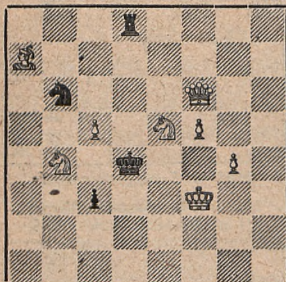
Dział zadaniowy w **Italia Scacchistica** od stycznia r. b. prowadzi Gino Mentasti (Busalla).

Dział zadaniowy w **Oesterreichische Schachztg.** objął V. Ulehla.

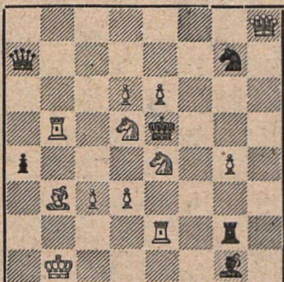
Nasz II konkurs

Entries to: Bewerbungen an:
St. Łękawski, Warszawa, Wspólna 58 m. 1.

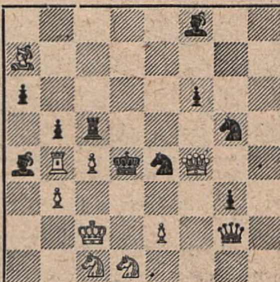
Nr. 178 **J. A. Rusek**
Komorowice

Nr. 179 **L. Apró**
Miskolc

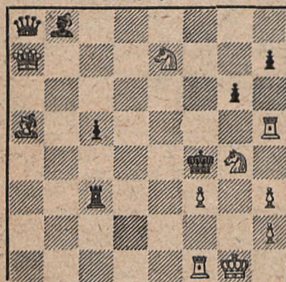

Nr. 180 **R. N. Aleksandrow**
Leningrad

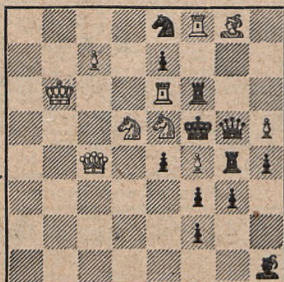

Mat w 2 posunięciach

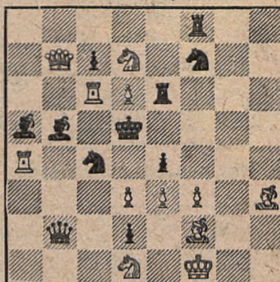
Nr. 181 **T. Korizno**
Liepaja

Nr. 182 **J. Holler**
Ostrowiec

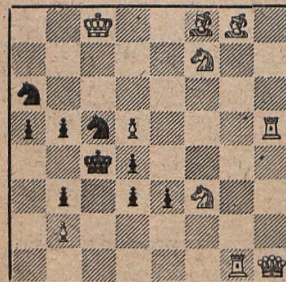

Nr. 183 **Sz. Krelenbaum**
Puławy

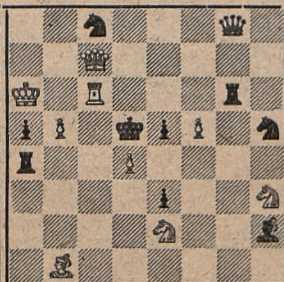

Mat w 2 posunięciach

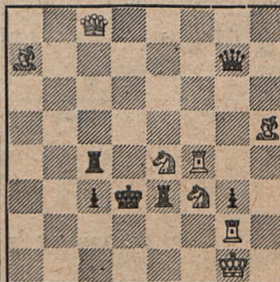
Nr. 184 **A. P. Eerkes**
Wildervank

Nr 185 **R. Weigel**
Kiel

Nr. 186 **S. S. Lewmann**
Moskwa

Mat w 2 posunięciach